

Ooit belicht vanuit drie invalshoeken de brede geschiedenis van de bloembollensector:

- Wat gebeurde er 25, 50, 75 of 100 jaar geleden?
- Een bijzonder boek uit de KAVB-bibliotheek.
- Een uitvinding die de sector sterk heeft beïnvloed.

verzameling kleinere families, waaronder de Amaryllidaceae en de Commelinaceae, om eind 1938 met de Liliaceae te eindigen. Binnen twee jaar tijd produceerde Grey zo'n 1.500 pagina's. Alleen dat al is een immense prestatie.

Grey behandelt per deel een zeer breed scala aan bollen, knollen en wortelstokken. In de tijd waarin de boeken verschijnen, is deze uitgave zeer welkom, zo schrijft P. Rosenheim in de Journal of the Royal Horticultural Society. 'Over de geslachten Iris en Crocus zijn goede boeken beschikbaar, maar voor de vele andere geslachten moet je een heel aantal flora's en andere naslagwerken raadplegen voor een goed beeld.'

De serie wordt vooral geprezen vanwege de compleetheid, de prettige schrijfstijl in combinatie met de vakkennis van Grey. Alle ervaringen die hij op zijn kwekerij heeft opgedaan, stopt hij in deze boeken. Bijzonder is dat zijn echtgenote Cecily zorgt voor de afbeeldingen. Die zijn deels in zwart-wit, deels in kleur.

Lange tijd golden de drie delen als belangwekkend naslagwerk. Er was geen vergelijkbaar boek over bloembollen met een beschrijving van zo veel verschillende bol- en knolgewassen.

HARLOW CARR

Tot op hoge leeftijd blijft Grey actief in de planten. Nog in 1949 richt hij voor de toenmalige Northern Horticultural Society een tuin in: Harlow Carr. Daar worden siergewassen getest op hun bruikbaarheid voor de noordelijke regionen van Groot-Brittannië. Dat is belangrijk, omdat er maar al te gemakkelijk wordt gemeld bij een plant dat hij winterhard is. Het maakt echter nogal wat uit of die plant in het milde zuidoosten terecht komt of in het koele noorden. Deze tuin is nu een van de tuinen van de Royal Horticultural Society. Grey overlijdt in 1955. Dat levert diverse in memoriam op, waaronder in het jaarboek van The British Iris Society. 'He was a gardener and author of the old school, a noble school of rounded culture which the world, to our shame and sorrow, has forgotten how to breed.' Een trefender beeld kon niet worden geschetst. ♦

1.500 pagina's vakkennis

Drie dikke turven telt de uitgave Hardy Bulbs van Charles Hervey Grey. In twee jaar tijd verschenen deze drie delen, die veel lof kregen. Maar wie was die man die samen met zijn tweede echtgenote deze immense klus klaarde?

Tekst: Arie Dwarswaard | Fotografie: René Faas

Keuze genoeg in carrières voor Charles Hervey Hoare. Hij werd geboren in 1875 in een Engelse bankiersfamilie met een geschiedenis van minstens twee eeuwen. Hij studeerde in Oxford af als jurist, waarna hij diende in het Britse leger tijdens de Boerenoorlog in Zuid-Afrika. Allemaal leuk en aardig, maar hij koos op 23-jarige leeftijd voor de tuinbouw. In 1898 startte hij zijn eigen bedrijf in Cranbrook, Kent. Hij trouwde in 1909, maar in 1917 overleed zijn vrouw. Hij hertrouwde in 1919 met Cecily. In haar familie van moederskant kwam de achternaam Grey voor, die haar vader in 1905 aannam. Charles Hervey volgde in 1927 zijn schoonvader op dat punt. De koning gaf hem toestemming

om in het vervolg de achternaam Grey te dragen. Na de Eerste Wereldoorlog, waaraan hij de onderscheiding Distinguished Service Order met gouden balk overhield, koos hij voor de sierteelt op zijn kwekerij Hocker Edge. Hij kweekte daar zeer uiteenlopende gewassen en deed ervaring op met wat wel en wat niet goed groeide in dat gebied.

DRIE DELEN

Die kennis kwam hem goed van pas, toen hij in 1937 startte met de uitgave van drie dikke delen van het boek Hardy Bulbs. Alle bol- en knolgewassen uit de belangrijkste families kwamen in deze drie delen aan de orde. Eerst de Iridaceae, daarna een